

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 68 (1019)

Sestdien, 1957. g. 8. jūnijā

8. gads

Uzlabot vietējo Padomju pastāvīgo komisiju darbu

Daudzgadīgā vietējo Padomju darba prakse pierādījusi, cik svarīgu lomu to darbā ieņem pastāvīgās komisijas. Daudzas mūsu rajona Padomes un ciemu Padomju pastāvīgās komisijas aktīvi piedalās saimnieciskās, politiskās un kultūras dzīves uzdevumu realizēšanā.

Lūk, piemēram, Pēternieku ciema padomes kultūras un izglītības pastāvīgā komisija (priekšsēdētājs b. Kārklis) pratusi organizēt ap sevi plašu aktivistu pulku visos trijos ciema padomes kolchozos. Pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs b. Kārklis ar komisijas locekļiem sniedz aktīvu palīdzību visu triju kolchozu kultūras un izglītības iestāžu darbiniekiem, pārbauda to darbu. Pārbaudes rezultāti tiek apspriesti ciema padomes sesijās vai izpildu komitejas sēdēs. Labi rajona I jaunatnes festivalā piedalījās šis ciema padomes Malenkova vārdā nosauktā kolchoza pašdarbnieki, kuri izcīnīja godalgotās vietas.

Apmierinoši strādā šis pašas ciema padomes ceļu un labierīcību pastāvīgā komisija (priekšsēdētājs b. Voitiņš). Uzlabojas pastāvīgo komisiju darbs arī Turku ciema padomē un pilsētas Padomē.

Tomēr nevar neminēt to, ka daudzas vietējo Padomju pastāvīgās komisijas, kuras izvēlēja pēc šogad notikušajām vietējo Padomju vēlēšanām, skaitās tikai uz papīra.

Ļoti neapmierinoši strādā rajona Padomes tirdzniecības un rūpniecības pastāvīgā komisija, kur par priekšsēdētāju deputats b. Jurinovs un lauksaimniecības pastāvīgā komisija (priekšsēdētājs deputats b. Beļajevs).

Kaut cik un kaut ko dara rajona Padomes budžeta-finansu pastāvīgā komisija (priekšsēdētājs deputats b. Neigals).

Veselā rindā ciemu Padomju pastāvīgās komisijas nedarbojas. Tā tas ir Rožkalnu, Jersikas, Rauniešu ciema Padomēs un vairākās citās. Te arī saprotams ciemu Padomes darbojas atrauti no masām, nedzird tautas prasības, nerod atbalstu tajās.

Vai ciemu Padomju pastāvīgo komisiju bezdarbībā vainojamas tikai ciemu Padomes, to priekšsēdētāji? Saprotams, nē. Te lielu pārmertumu jāizsaka mūsu rajona izpildu komitejas atsevišķām nodaļām, kuru pienākums organizatoriski palīdzēt un

vadīt sev līdzīgu nozaru pastāvīgās komisijas. Rajona izpildu komitejas finansu nodaļai jāvada darbā ciemu Padomju budžeta-finansu pastāvīgās komisijas, kultūras nodaļai un izglītības nodaļai — kultūras un izglītības pastāvīgās komisijas, ceļu daļai — ceļu un labierīcību pastāvīgās komisijas. Taču jāsaprot, ka rajona izpildu komitejas nodaļu vadītāji b. Pripadēvs, Masāne, Strode, Čmirevskis pagaidām nesniedz konkrētu palīdzību ciemu Padomju pastāvīgām komisijām. No tā arī izriet, ka nesāņemot konkrētu palīdzību no rajona izpildu komitejas nodaļām, darbs daudzās ciemu Padomju pastāvīgajās komisijās nekust ne no vietas. Nodaļu vadītājiem jāpieņem noteikta rīcība un attiecīgi jāsniedz palīdzība no centra.

Vietējām darbaļaužu deputātu Padomēm kā augstākajam valsts varas organam uz vietām jāņem un jāizved dzīvē visi saimnieciskās un kultūras dzīves jautājumi. Jāvada un jāvada normāli darba apstākļi ciema padomes teritorijā esošajās skolās, slimnīcās, tirdzniecības iestādēs, sakaru punktos, klubos un citur, jāvada ceļu remonta darbi, dzīvokļu celtniecība, tas ir, viss, ko prasa darbaļaudis. Bet, lai zinātu, ko prasa darbaļaudis, vienmēr jābūt ciešā saskarē ar viņiem un to var veikt tikai ar plaša dzīva aktīva palīdzību, ar operatīvi strādājošām pastāvīgajām komisijām. Ja šī aktīva nebūs ciema Padomes rokās, darbs neveiksies, nebūs panākumu.

Tas jau ir noticis Jersikas ciema padomē, kur priekšsēdētājs b. Kurpnieks un sekretars b. Dimants. Te ciema Padomes sesijās vienmēr nenotiek tikai tāpēc, ka uz tām neierodas deputāti, pastāvīgās komisijas nedarbojas un nav arī aktīva. Saprotams, ka no tā arī izriet daudz trūkumu un ciema Padome svarīgus jautājumus neņem un arī nevar lemt.

Ciemu Padomēm, rajona izpildu komitejas nodaļām un to darbiniekiem nekavējoties krasi jāuzlabo rajona, pilsētas un ciemu Padomju pastāvīgo komisiju darbs, jārada plašs aktivistu pulks un tikai tad mēs varēsim kopējā stingrā darba solī sekmīgi veikt saimnieciskās un kultūras dzīves uzdevumus, ar labiem rādītājiem sagaidīt šī gada lielos mūsu Dzimtenes darbaļaužu svētkus, Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu.

BŪS PAKAIŠI

Stajina vārdā nosauktajā kolchozā šogad sekmīgi rit pakaišu kūdras sagatavošana. Izrakti jau vairāk kā 530.000 kūdras ķieģeļu. Reizē ar rakšanu sausā kūdrā tiek sakrauta. Pavisam sakrauts jau 400.000 kūdras ķieģeļu.

Labu palīdzību kūdras kraušanā sniedza Līvānu 2. vidusskolas skolēni, kuri kolchozā strādāja vairākas dienas.

Tiek beigta šaursliežu dzelzceļa iekārtošana purvā. Drīz sausā kūdrā plūdis uz šķūni, kur novietots plucinātājs. Šovasar kolchozs plāno sagatavot pa 2 tonnas sausas kūdras uz katru liellopu, ieskaitot arī kolchoznieku personīgās govīs.

J. Cimare

Ceļ jaunas lopu mītnes

Plaši izvēršusies rajona kolchozos liellopu fermu celtniecība. Lūk, lauksaimniecības arteli „Darbs” top jauna liellopu kūts 124 galvām, kuru šā mēneša beigās paredzēts nodot ekspluatācijā. Ļoti labi rit celtniecības darbi Voršilova vārdā nosauktajā kolchozā, kur kolchoznieki pašu spēkiem tuvākajā laikā pabeigs celt 2 četrriņņu liellopu kūtis 128 galvām katru. Līdz šā gada 1. augustam liellopu mītnes celtniecību nolēmuši pabeigt kolchoza „1. Maijs” laudis.

Lauksaimniecības artela „Draudzīgais maijs” biedri ceļ liellopu kūti 100 galvām, ko pabeigs līdz šā gada 1. septembrim.

J. Ozols, kolchozu celtniecības nodaļas vadītājs

Pirmo eksamenu rezultāti skolā

Lielākā daļa skolēnu nobeiguši skolas gada mācību gaitas; viņi tagad atpūšas un strādā fizisku darbu, lai ar jauniem spēkiem rudenī atkal atgrieztos skolā.

7. un 11. klasēm nopietnais skolas darbs vēl turpinās. Ir jāiztur gala un gatavības eksamēni. Tie prasa daudz pūļu, pacietības, neatlaidības un galvenais — labas zināšanas. Eksamenu gaita liecina, ka Līvānu 1. vidusskolas skolotāju un skolēnu kolektīvs pareizi izprot lielās pārbaudes prasības. To apliecina četri rakstveida eksamēni, kas noritējuši 7. un 11. klasēs.

Latviešu valodas un literatūras sacerējuma vairāki 11. klašu skolēni parādījuši nevien to, ka viņu zināšanas ir dziļas un plašas, bet arī to, ka viņi prot tās izklāstīt sacerējumā, prot paši spriest un vērtēt. Teicamu novērtējumu pirmajā eksamenā ieguva 11. klases skolnieces V. Bļodāne, E. Silava, V. Silava, L. Vanaga, S. Stare, I. Ormane un A. Īsajeva.

Labi savus sacerējumus uzrakstīja vairāki skolēni, piemēram, R. Priekulis, T. Raščevska, A. Matisāne, M. Škapare, S. Grunskā un citi. Kā pozitīvais jāmin tas, ka visi eksaminējamie pirmo pārbaudi izturēja sekmīgi.

Arī nākošais eksamēns — krievu valodas atstāstījums pierādīja, ka 11. klases skolēni tam gatavojušies nopietni. Teicamus darbus uzrakstīja R. Priekulis, V. Grāvīte, L. Vanaga, I. Ormane un A. Tiškeviča, bet labi T. Raščevska, E. un V. Silavas,

S. Grunskā, E. Rožāns un daudzi citi.

7. klases skolēni visi veiksmīgi atrisināja algebras un aritmetikas uzdevumus. Šajā eksamenā ļoti kārtīgus un labi izpildītus darbus nodeva Terentjevs, Vandāns, Greiselis, Daukste, Kaktiņš, Kreiša, Kristovskis, Antoneviča, Bogdanova, Markots, Matisāne, Baķe, Tomsone, Martinsons un citi.

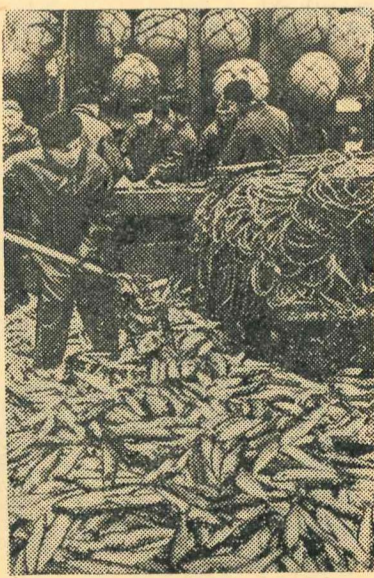
4. jūnijā notika rakstveida eksamēns latviešu valodā. Tiesa, piesūtītā tema bija diezgan pasmaga, taču 7. klases skolēni grūtības mācēja pārvarēt. Septiņos gados viņi iemācījušies labi rakstīt, veiksmīgi izmantot iemācītos gramatikas likumus dzīvajā valodā. Arī šai eksamenā daudzi darbi izpelnījās teicamu novērtējumu, piemēram, V. Baķes, J. Vandāna, A. Kaktiņa, G. Kristovska, A. Zusina un daudzi citi darbi.

Veiksmīgi noritēja arī algebras mutvārdu eksamēns 11-tajām klasēm. Te 26 skolēnu atbildes tika novērtētas ar „labi” un „teicami”.

Eksamēni vēl tikko sākušies, bet no to gaitas var spriest, ka skolēni šajā mācību gadā tiem gatavojušies nopietnāk nekā iepriekšējos gados. Skolēnu zināšanas ir dziļākas, pamatīgākas, viņi prot teoretiskās zināšanas ilustrēt ar piemēriem no dzīves. Jānovēl, lai arī turpmākajos eksamenos 7. un 11. klašu skolēni būtu tikpat neatlaidīgi kā līdz šim.

V. Griezāne, Līvānu 1. vidusskolas mācību daļas vadītāja

PADOMJU DZIMTENĒ

Ziemeļatlantijas ūdeņos liela lietuviešu zivju rūpniecības ekspedīcija zvejo siļķes. Tani ietilpst vairāk kā 100 vīdējo zvejas traleru, piecas peldošas bāzes un tankkuģi. Zveja veicas sekmīgi.

Attēlā: uz tralera Nr. 4276 pēc veiksmīga loma.

Molotovas apgabals. Tresta „Sevuraltjažstrom” celtnieki lielā Uralu rūpniecības centrā — Berezpikos būvē dzīvojamās mājas.

Tresta kolektīva vīdū lielu cieņu ieguvis mūrnieku brigades brigadieris A. G. Šalaginovs, kurš piedalījies daudzu pilsētas māju celtniecībā. Socialistiskajā sacensībā pargodu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai viņa vadītā brigade savu uzdevumu pārsniedz divkārt.

Attēlā: dzīvojamās ēkas jaunceltne. Meistars M. P. Sokolovs (no kreisās) dod norādījumus brigadierim A. G. Šalaginovam.

Sienas avīžu apskats

PAREIZI IZVĒLĒTAS TEMAS,
TIKAI TĀS RŪPIGĀK
JĀAPSTRĀDĀ

Kolchoza „Padomju Latvija“ sienas avīzes „Dzirkstele“ redkoleģija pareizi uztvērusi patreiz visvarīgākos jautājumus. Sienas avīzes slejās uzstājas kolchoza lauksaimniecības specialisti un aktīvs. „Dzirksteles“ sestais numurs iznāca maija vidū — pašā karstākajā sējas laikā. Jau ievads aicina kolchoza ļaudis cīnīties par augsnes uzlabošanu un ražu kāpināšanu. Raksta autors uzsver, ka tagad, pēc sējas beigšanas, jāstājas pie kūdras sagatavošanas. Norāda arī, ka lielāka vērtība jāvelti augu seku uzlabošanai.

Nākošajā rakstā kolchoza zootehniks b. Kazakovska runā par to, kā labāk nodrošināt sabiedriskos lopus ar augsti kvalitatīvu lopbarību un pietiekošu daudzumu. Zootehniks pārliecinoši pierāda, kādas iespējas ir pavairojot lopbarību ar pašu lopkopju piefermas laucīņiem. Tikai tiem jāpievērš lielāka vērtība un rūpīgāk jākopj.

Arī otras specialistes b. Ančikovskas raksts, spriežot pēc virsraksta, derīgs un nepieciešams materials — agronoma padoms nāk istā laikā.

„Kā iegūt augstas linu ražas“ — tāds ir raksta virs-

raksts un ja arī saturs būtu tikpat labs, tad kolchoza lopkopji agronomi varētu tikai pateikties. Nevar teikt, ka raksts nedod pilnīgi neko. Nē, tur ir norādīts mēslojums, kāds ieteicams linu sējumiem un arī kad to pielietot. Taču raksta beigās autore saka tā: „Vai nu tiešām Latgales zemkopjiem būtu jāmaca, kā sēt, mērcēt un kultīt linus.“ Glaimojoši, vai nē? Un tiesa, labu linu ražu meistarumu mums netrūkst, bet agronome acimredzot ir piemirsusi mūsu republikas administratīvo iedalījumu un no otras puses specialista padoms nekad nav zemē metams.

Pēdējā rakstā 3. kompleksās brigades brigadieris b. Brūveris izsaka atzinību labākajiem ļaudīm bb. Sliecei, J. Pankovskim, J. Graudiņam un vairākiem citiem, kas neželē pūļu sabiedriskās saimniecības nostiprināšanas darbā.

Tiešām, visi sienas avīzes „Dzirkstele“ raksti ir mērķtiecīgi, tikai jāuzsver, ka rūpīgāk jāpadomā par to saturu. Šini ziņā redkoleģijas locekļiem vairāk jānodarbojas ar saviem autoriem un aktīvu.

A. Staris

KUR MĀCĪTIES?

Liepājas Jūrskola uzņem audzēkņus

Latvijas PSR Zivju rūpniecības ministrijas Liepājas jūrskola 1957./58. mācību gadā uzņems audzēkņus šādās specialitātēs: kuģu vadītāju (sagatavo tālbraucēju stūrmaņus), kuģu mehaniku (sagatavo kuģu mehanikus kuģu spēkiekārtām).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 3 gadi un 4 mēneši.

Skolā tiek uzņemti vīrieši no 16 līdz 25 gadu vecumam, kuri beiguši pilnu vidusskolas kursu un kuru veselības stāvoklis piemērots jūras dienestam.

Personas, kuras skolu beigušas ar zelta un sudraba medaļām, neatkarīgi no skolas beigšanas gada, tiek uzņemtas skolā bez iestāju pārbaudījumiem.

Ārpus konkursa tiek uzņemtas personas, kuras sekmīgi izturējušas pārbaudījumus un kurām ir praktiskā darba stažs ne mazāks par 2 gadiem un demobilizētie, rezervē ieskaitītie karavīri.

Iestāju pārbaudījumi jāiztur latviešu vidusskolas programmas apmērā matematikā (rakstos, vārdos), krievu valodā un literatūrā (rakstiski—sacerējums), latviešu valodā (vārdos).

Iesniegumus pieņem no 1957. gada 1. maija līdz 31. jūlijam. Iesniegums, kurā norādīta izvēlēta specialitāte, jāadresē jūrskolas priekšniekam Liepājā, Uzvaras ielā 5. Iesniegumam jāpievieno:

a) atestats par vidusskolas beigšanu (tikai oriģinālā). Ja vidusskolu beidz 1957. gadā, var iesniegt vidusskolas direktora izziņu ar atzīmēm par 3. ceturksni. Tādā gadī-

jumā atestats jāiesniedz līdz 15. jūlijam;

b) dzimšanas apliecības noraksts (notara apstiprināts). Pase uzrādāma personīgi ierodoties skolā;

c) sīka autobiogrāfija;

d) trīs foto kartiņas (bez galvas segas), lielums 3×4cm;

e) medicīniska izziņa pēc formas Nr. 286 par veselības stāvokli un derīgumu jūras dienestam;

f) demobilizētiem un rezervē ieskaitītiem karavīriem karaklausības apliecība, jauniešiem — pierakstīšanās apliecība (uzrādāma personīgi);

g) izziņa no darba vietas par iepemamo amatu un darba stažu, kā arī raksturojumu no pēdējās darba vietas. Dokumenti no darba vietas jāiesniedz tikai personām, kurām darba stažs nav mazāks par 2 gadiem;

h) skolas direktora un komjaunatnes organizācijas raksturojums (neestrādājošiem);

i) izziņa no dzīves vietas;

j) izziņa par vecāku nodarbošanos.

Iesniegumi, kas piesūtīti bez prasītajiem dokumentiem, netiks izskatīti.

Uzņemšanas eksamēni notiks laikā no 1. līdz 20. augustam. Skolā ieskaitīs no 1957. gada 1. septembra.

Līdz eksamēniem uzņemamos pārbaudīs medicīniskā komisija.

Izbraukt uz skolu tikai pēc speciala izsaukuma saņemšanas.

Iestāju eksamēnu laikā iebraucējus nodrošinās ar kopmītnēm.

Liepājas Jūrskolas direkcija

Humors un satira
Asās Nātres

Gadās arī tā

Dažos rajona kolchozos necinās pret sabiedriskā īpašuma izsaiņniekošanu un sargi savu pienākumu veic pavirši. (Fakts)

Zagliņš: Gull, vecīt, mierīgs, iztikšu bez tavas palīdzības.

VAI MAN PAŠAM SEVI IEPĒRT?

Esmu jauns un spēcīgs puisis. Tā to apliecināja ar savu uzticību mana dzimtā kolchoza „Darbs“ kolchoznieki 1956. gada februārī, kad man uzticēja brigādera palīga pienākumus un turklāt arī kolchoza lopkopības uzskaites vešanu. Nu man tas pa spēkam, — teica visi. Patiešām, to laikam arī iecināja mani sārte vaigi un agronoma diploms kabatā.

Bet šī svinīgā brīža iedvesmuma, ko deva man iecelšana tādos atbildīgos kolchoza saimniecības posteņos, pietika tikai pāris mēnešiem laba darba. Pēc tam es biju un esmu kā izšauta plinte. Esmu tukšs no jebkuras darba mīlestības, ja neskaitīt to, ka bieži nesasprāts uz velcīgiem vingrinājumiem alus, šnabja un vina pudeļu atkorkošanā.

Tagad vairs nelīdz ne mani vēl sārtekljuvušie vaigi, ne agronoma diploms. Nekas vairs nespēj savest kārtībā kolchoza lopu ciltsgrāmatu, kurā gada laikā es, mācīts agronoms, neievedu kārtību, nekā vairs nespēj atgriezt kolchoznieku uzticību, jo mani neskaitāmie pūļņi strādāt labi bija un ir palikuši tikpat tukši kā manas izdzertās šnabja pudeles.

Hmm... jā. Mani tagad sāk jau morāli ieplīkēt. Kolchoza valde par „teicamo darbu“ brigādera palīga un lopkopības uzskaites vešanas pienākumus veicot, nopēma mani no šiem posteņiem un cerēdama, ka varbūt es, mācīts vīrs, noderēšu citā darba laukā, tagad man uzticēja kolchoza dārzkopja pienākumus un reizē arī lūkoties, lai masu politiskais darbs kolchoza klubā ietu augšup. Atkal nekā. Izputējušas kolchoznieku cerības nebūtībā. Nē, manas agro-

noma un jauna puīša spējas neizpaužas pozitīvi arī šajos darba posmos.

Man tagad tam neatliek laika, jo iekāms vēl esmu šāds tāds priekšniecībā kolchozā ir „jāierauj māgā.“ Un rauju, ka skrab vien mana reputācija.

Lūk, kolchoza jaunieši rīko vakaru klubā: referāts, priekšnesumi vis paredzēti. Bet tie aizgāja pie citiem maniem saimniekiem. Es ierados klubā ap pusnakti ne uz divām, ne četrām, ne dzīvotājs, ne mīrējs. Saprotams, priekšnesumos vajadzēja piedalīties man, tāpēc tie izputēja. Līdzīgu „šacha zir-dziņa“ gājienu nospēleju arī 1. Maija svētkos.

Tagad dienām ilgi nerādos kolchoza kantori un klubā. Un, ko tad man tur darīt, ja visi prasa norēķinus par „paveikto“ un kailajām kluba sienām, kur nav neviena jauna rādītāja, ne lozunga. Man tur nav ko meklēt, labāk tad uz veikalu, tur veikalvedis pudeles ar jaunām etiķetēm vienu par otru krāšņāku maina ik dienas.

Lūk, tā man iet, mācītam, jaunam puisim ar agronoma diplomu kabatā. Bet es jau neesmu silkts puisis un šodien domāju uzsākt laboties. Bet ar ko sākt? Vai varbūt iepert sevi?

Antons Skrebēlis,
kolchoza „Darbs“ dārzkopis

Jā, b. Skrebēli, kad nelīdz kolchoznieku uzticība, kad nelīdz kolchoza valdes sods, tad varbūt līdzēs šis mans pēriens un Jūs kļūsiat vērtīgs kolchoznieks, kas ar savām agronoma zināšanām veidos savu dzimto kolchozu skaistu un varenu.

Ar sveicieni
„Asās Nātres“

Kā kurš saprot atpūtu

Lūk, uzņēmumā redzam grupu jauniešu. Vieni no viņiem glītos tautas tērpos savu brīvo laiku pavadā ar muziku un dziedmām, bet blakus divi jauni cilvēki vairāk līdzinās veciem. Nevar teikt, ka viņu stāja būtu glīta.

Dārgās
«Asās Nātres»,
palīdziet

„Asās Nātres“, uzklausi tu mūs un palidzi grūtā brīdī, jo mēs patiešām esam krituši atsaucīgu uz solījumiem, bet ktrū uz savu solījumu pildīšanu priekšnieku rokās.

Dzīvojam komunālā ēkā Parka ielā 20. Kopā vairāk kā divi desmiti strādnieku ģimeņu. Divi gadi, divi gadi, kā mēs vēlīgi vīrinām rajona un pilsētas izpildu komiteju attiecīgu iestāžu durvis, lai pie mūsu ēkas iekārtotu aku. Un tā joprojām mums pienākas lietot gan uzturā, gan saimniecības vajadzībām netīro upes ūdeni, vai jāskrien uz vairāk kā 300 metrus attālo avotiņu, kura ūdens arī ir apšaubāms tīrības.

Netālu no mūsu ēkas kādreiz ir bijis ūdenssūknis, kara gados tas pazudis, bet caurules vēl visas ir. 1956. gada pavasarī iesniedzām kolektīvu lūgumu komunālās saimniecības nodalī atjaunot aku. Tika apsolīts. Pēc gada, tas ir, šopavasar uzrakstījām vēl vienu lūgumu. Šoreiz divos eksemplāros — vienu pilsētas izpildu komitejai, otru sanitari-epidemioloģiskajai stacijai. Sak, drošs paliek drošs. Vairāk solījumu, varbūt kurš arī izpildīsies. Nekā. Sanitari-epidemioloģiskās stacijas vadītājs b. Ūdris gan atsūtīja sanitari b. Priedi pārbaudīt apstākļus uz vietas, bet no tā vēl labuma nekāda. Mums joprojām jāizmanto upes ūdens.

Mēs, Parka ielā Nr. 20. ēkas strādnieki, savu un savu bērnu veselības drošības vārdā lūdzam Jūs, „Asās Nātres“ darīt visu, lai reiz komunālās saimniecības nodalī, pilsētas izpildu komiteja izbeigtu bezjēdzīgo solīšanu, no kuras nav nekāda labuma, bet ķertos pie lietās un mūsu talsnīgo lūgumu izpildītu.

Ēkas Parka ielā 20 iedzīvotāji

PA „ASO NĀTRU“
MATERIALU PĒDĀM„Kad raksta
kā prot
un dara ko grib...“

Šā gada 4. maija numurā „Aso Nātru“ nodalī ar šādu virsrakstu ievietotajā fejetonā mēs kritizējam Līvānu pilsētas izpildu komiteju, kas nebija noliegusi pilsoņiem patvaļīgu dažādu paziņojumu izlīmēšanu pilsētas ielās.

Pilsētas izpildu komiteja redakcijai ziņo, ka turpmāk sludinājumu uzlīmēšana pilsētā tiks saņemta ar pilsētas izpildu komiteju un tos varēs uzlīmēt tikai stingri norādītās vietās.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu spirta rūpnīcā vajadzīgi kvalificēti mūrniekīvalka katļiem.

Akorda izpeļņa.

Pieteikties spirta rūpnīcā darbdienās no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Administrācija

Līvānu rajona rūpniecības kombināts pieņem pārstrādāšanā vilnu.

Vilnu iespējams ātri pārstrādāt dzijā vai arī pusdzijā.

Rajona iedzīvotāji, nododiet vilnu pārstrādāšanai!

Administrācija